

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309206430
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4309206430.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávnenej: Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8 a 10, pobočka Levice, so sídlom Levice, Ul. sv. Michala 4, IČO: 30 807 484, proti povinnému: U. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, o vymoženie 610,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 29. novembra 2019 č. k. 16Er/368/2009-13 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil a vymienil si, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1, § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. b), § 57 ods. 2, § 196, § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, § 148 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a uviedol, že dňa súd prvej inštancie 17. 06. 2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Alenu Szalayovú so sídlom Exekútorského úradu v Leviciach, ktorej náhradníkom sa stala JUDr. Iveta Ailerová, Exekútorský úrad so sídlom Levice, vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Sociálnej poisťovne so sídlom v Bratislave, pobočka Levice, číslo konania 700-1310183909-GC04/09 zo dňa 30. 03. 2009 na vymoženie vyššie uvedenej istiny s príslušenstvom v prospech oprávneného. Oprávnený dňa 25. 11. 2019 doručil súdu prvej inštancie podnet na preskúmanie preklúzie vymáhania a zastavenie exekúcie z dôvodu, že uplynula 10-ročná preklúzičná lehota na vykonanie práva vyplývajúceho z exekučného titulu - rozhodnutia vydaného Sociálnou poisťovňou Bratislava, pobočka Levice č. konania 700-1310183909-GC04/09 zo dňa 30. 03. 2009, právoplatné a vykonateľné dňa 25. 05. 2009. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že exekučný titul, na základe ktorého je vedené predmetné exekučné konanie, je rozhodnutím, ktoré možno vykonať najneskôr do desiatich rokov odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti. Desiatročná lehota na uskutočnenie výkonu rozhodnutia v zmysle ust. §148 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. je považovaná za lehotu preklúzičnú, uplynutím ktorej zaniká právo na uskutočnenie výkonu rozhodnutia. Rozhodnutie sa stáva právne neúčinným a nemôže byť ďalej podkladom pre vykonanie exekúcie súdnym exekútorom (exekučným titulom). Na preklúziu práva súd musí prihliadnuť ex officio v každom štádiu konania, a preto prebiehajúcu exekúciu podľa ust. § 58 ods. 1 v spojení s ust. § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil. O trovách exekúcie v zmysle § 200 ods. 5 Exekučného poriadku súd prvej inštancie nerozhodoval, nakoľko nemal ich vyčíslenie k dispozícii a rozhodne o nich samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie a uviedol, že dňa 13. 02. 2020 mu súdna exekútorica doručila upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzvu na úhradu trov starej exekúcie zo dňa 11. 02. 2020. Dňa 21. 03. 2020 mu súdna exekútorica doručila oznámenie o ukončení exekúcie zo dňa 20. 03. 2020, ktorým ho informovala, že došlo k ukončeniu exekučného konania v zmysle § 8 ods. 3 ZoUNEK. Pretože nie je prípustné, aby exekučného konanie

16Er/368/2009 bolo zastavené dva krát podľa dvoch rôznych právnych predpisov a z dôvodu, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie mu bolo doručené skôr ako napadnuté uznesenie, pričom mu už uplynula lehota na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, žiadal, aby súd rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila súdna exekútorka, ktorá uviedla, že k zastaveniu exekúcie došlo 29. 11. 2019, o čom nemala vedomosť, vydala dňa 11. 02. 2020 upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Vzhľadom na prekážku skôr rozhodnutej veci prichádza do úvahy zrušenie upovedomenia o zastavení starej exekúcie a zároveň uviedla, že nežiada priznanie trov exekúcie.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania v zmysle § 359, § 362 ods. 1 CSP a zistení, že spĺňa náležitosti v zmysle § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania v zmysle § 379, § 380 CSP, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie v zmysle § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP vec prejednal a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 4. júna 2009, kedy bol súdnej exekútorky JUDr. Alena Szalayová, so sídlom Levice, doručený návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodnutia Sociálnej poisťovne číslo konania 700-1310183909-GC04/09 zo dňa 30. marca 2009, ktoré bolo právoplatné a vykonateľné dňa 25. mája 2009. Súd prvej inštancie poverením zo dňa 17. júna 2009 poveril súdnu exekútorku vykonaním predmetnej exekúcie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením. Dňa 11. februára 2020 vydala súdna exekútorka upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzvy na úhradu trov starej exekúcie v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

7. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

8. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

9. Podľa § 233a Exekučného poriadku v platnom znení postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

10. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 233/2019 Z. z. Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len ako „ZoUNEK“) stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

11. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

12. Podľa § 8 ods. 1 ZoUNEK exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o zamietnutí námietok alebo uznesenia súdu, ktorým sa námietky odmietli. Ak námietky neboli podané, exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené.

13. Zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom prichádza do úvahy len z taxatívne vymedzených dôvodov. Jedným z týchto dôvodov je aj skutočnosť, že neboli splnené procesné podmienky. Na splnenie procesných podmienok prihliada súd kedykoľvek počas konania. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku (napr. nedostatok procesnej subjektivity). Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd vtedy, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

14. Z citovaného ustanovenia § 161 odsek 1 CSP vyplýva pre súd povinnosť prihliadať kedykoľvek počas konania na to, či sú procesné podmienky splnené. Rovnaká povinnosť je uložená aj odvolaciemu súdu, a to aj vtedy, ak nedostatok procesných podmienok nebol výslovne ako odvolací dôvod uplatnený. Ide zároveň o prípad, keď nie je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 2). Na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, môže dokonca odvolací súd vykonať dôkazy aj bez návrhu sporových strán (§ 384 ods. 4). Ak v odvolacích dôvodoch odvolateľ nebude namietat' nedostatok konkrétnej procesnej podmienky, môže odvolací súd ťažko sám odhaliť napríklad existenciu prekážky litispencie alebo prekážky rozhodnutej veci. Na druhej strane môže byť nedostatok procesnej podmienky zjavný, takže odvolací súd môže o ňom rozhodnúť aj bez námietky.

15. Zásada „ne bis in idem“, t. j. nie dva krát o tom istom je vyjadrením ústavnoprávneho hľadiska princípu právnej istoty, ktorý je integrálnou súčasťou princípu právneho štátu inštitucionalizovanom v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Explicitným vyjadrením zásady „ne bis in idem“ v civilnom, resp. sporovom konaní (CSP) je právny inštitút litispencie (§ 159 CSP) a inštitút „res iudicata“ (§ 230 CSP). Z povahy exekučného konania je táto zásada aplikovaná do exekučného konania prostredníctvom subsidiárnej aplikácie ustanovení CSP ako generálneho právneho predpisu. Z danej situácie je potom nesporné, že pre dodržanie princípu právneho štátu je dôležité zachovanie aplikácie zásady „ne bis in idem“ aj v rámci exekučného (núteného) konania, ktorá je vyjadrená z jednej strany v aspekte „litispencie“ priamo v Exekučnom poriadku v § 50 ods. 2 v platnom znení (resp. § 36 ods. 3 v znení platnom do 31. marca 2017) a z druhej strany v aspekte „res iudicata“ subsidiárne v CSP (§ 230). Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu „ex officio“ konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie. Z výkladu ust. § 230 CSP vyplýva, že by sa mala prekážka „res iudicata“ vzťahovať len na rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Ak by mal však súd pristúpiť potom k takémuto výkladu, znamenalo by to, že by sa takouto interpretáciou založila prekážka aplikácie tohto inštitútu v rámci exekučného konania, pretože v aspekte výkladu povahy rozhodnutia vo veci samej (in merito) sa aplikačná prax Najvyššieho súdu prikláňa k názoru, že žiadne rozhodnutie vydané v rámci exekučného konania nemôže mať povahu vo veci samej (in merito), pretože sa nerozhoduje o nároku podľa predpisov hmotného práva, ale len o splnení procesných podmienok na začatie resp. vedenie núteného výkonu rozhodnutia (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Oboer/22/2018 z 15. októbra 2018, uznesenie sp. zn. 3Oboer/25/2017 zo 14. februára 2018). Ak by teda súd pristúpil k doslovnému výkladu ustanovenia § 230 CSP založil by tak nežiaduci stav, v ktorom by sa vylúčila všeobecná aplikácia zásady „ne bis in idem“ v aspekte prekážky „res iudicata“ v rámci exekučného konania, čím by v konečnom dôsledku dochádzalo k porušovaniu princípu právnej istoty a k oslabovaniu princípu právneho štátu.

16. Konanie o nútenom výkone rozhodnutia podľa Exekučného poriadku sa interne diferencuje na dve časti, a to exekučné konanie; ktoré podľa platnej právnej úpravy začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu (podľa právnej úpravy Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie) a samotná exekúcia; ktorá začína podľa platnej úpravy dňom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (obdobne platilo aj podľa staršej právnej úpravy Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017). Celý proces núteného výkonu rozhodnutia podľa Exekučného poriadku sa teda vnútorne člení na dve relatívne samostatné konania, ktorých procesný stav zákonom predikovaným spôsobom zakladá ich korelatívnosť.

17. Zastavenie starých exekúcií podľa ustanovení ZoUNEK (§ 2 ods. 1) sa dotýka dvoch veľkých skupín starých exekúcií. Prvá skupina sú staré exekúcie, ktoré sa zastavujú priamo nadobudnutím účinnosti ZoUNEK, t. j. dňa 1. januára 2020. Druhá skupina starých exekúcií sa zastavuje zo zákona, ak po účinnosti ZoUNEK nastanú podmienky uvedené v § 2 ods. 1 ZoUNEK. V prípade prvej skupiny ide o najstaršie exekúcie, ktoré trvajú (§ 3) k nadobudnutiu účinnosti ZoUNEK viac ako päť rokov (t. j. ku dňu nadobudnutia účinnosti ZoUNEK, teda k 1. januáru 2020 uplynula rozhodná doba piatich rokov plynúca odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a v posledných 18 mesiacoch - v období od 1. júna 2018 do 31. decembra 2019 - nebol dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15,- eur), ak nejde o výnimky zo zastavenia starých exekúcií (t. j. nejde o absolútnu výnimku podľa § 2 ods. 2 predmetného zákona alebo o relatívnu výnimku, v ktorej sa rozhodná doba piatich rokov predlžuje o 12 mesiacov podľa § 4 predmetného zákona).

18. V prípade kumulácie dôvodov pre zastavenie starej exekúcie podľa ZoUNEK a Exekučného poriadku je potrebné skúmať okamih, kedy nastala okolnosť odôvodňujúca zastavenie starej exekúcie. Po nadobudnutí účinnosti ZoUNEK je teda nutné v každom exekučnom prípade skúmať, či nedošlo k zastaveniu starej exekúcie „ex lege“ na základe ustanovení ZoUNEK, pretože tento zákon je vo vzťahu k Exekučnému poriadku zákonom *lex specialis*, ak nejde o prípad, kedy je povinným podaný návrh na zastavenie exekúcie.

19. Účinky zastavenia exekúcie v zmysle Exekučného poriadku v príslušnom znení (t. j. § 57) nastávajú až právoplatnosťou uznesenia príslušného exekučného súdu, a teda súdne rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku má vo vzťahu k zastaveniu exekúcie konštitutívny charakter. Na druhej strane v intenciách ZoUNEK je konštituovaný zákonný dôvod zastavenia exekúcie priamo zo zákona, a teda k časovému momentu zastavenia exekúcie dochádza naplnením niektorého z dôvodov enumerovaných v predmetnom zákone bez ďalšej potreby duplicitného potvrdenia príslušným súdom. Ak teda aj došlo k naplneniu niektorého z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku v príslušnom znení, avšak príslušný súd ku dňu, v ktorom došlo k zastaveniu exekúcie „ex lege“ v intenciách ZoUNEK právoplatne nerozhodol o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku, dňom zastavenia exekúcie zo zákona, o tejto otázke už nie je oprávnený ďalej rozhodovať, a to z dôvodu prekážky „*res iudicata*“ za subsidiárnej aplikácii § 230 CSP.

20. Odvolací súd v danej veci skúmal, či neprišlo ku kumulácii dôvodov na zastavenie starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK a Exekučného poriadku. V predmetnom prípade zistil, že v danej veci rozhodná doba relevantná pre zastavenie starej exekúcie začala plynúť 17. júna 2009, t. j. dňom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke. K uplynutiu 5-ročnej rozhodnej doby rozhodujúcej pre zastavenie starej exekúcie „ex lege“ prišlo 17. júna 2014 (5 rokov od doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi).

21. Vzhľadom na existenciu dvoch dôvodov na zastavenie exekúcie, a to podľa Exekučného poriadku a podľa ZoUNEK, odvolací súd skúmal, ktorý z uvedených dôvodov nastal ako prvý. Odvolací súd zistil, že k dôvodu na zastavenie exekúcie podľa Exekučného poriadku prišlo z dôvodu preklúzie. K dôvodu zastavenia exekúcie podľa ZoUNEK došlo na základe uplynutia rozhodnej doby účinnosťou ZoUNEK dňa 1. januára 2020, pretože uvedenú vec zároveň nemožno podradiť pod negatívnu enumeráciu prípadov uvedených v § 2 ods. 2 ZoUNEK, ktorý precizuje prípady, kedy sa stará exekúcia nezastavuje a zároveň nedošlo ani k naplneniu relatívnej výnimky v zmysle § 4 ZoUNEK.

22. Relatívna výnimka podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK sa nevzťahuje na všetky situácie, kedy súd posudzuje, či má starú exekúciu zastaviť, keďže takýto výklad by nedával zmysel. Adekvátny výklad je založený na teleologickej redukcii a na systematickom výklade zmyslu tohto ustanovenia. To znamená, že uvedená relatívna výnimka dopadá výlučne na situácie, kedy návrh na zastavenie starej exekúcie podal povinný. Táto relatívna výnimka sa nebude týkať situácií, kedy niekto, kto nie je účastníkom konania, podá podnet na zastavenie exekúcie (napr. súdny exekútor). Inak povedané, stará exekúcia sa na základe zákona zastavuje, ak existuje dôvod pre jej zastavenie (§ 2 ods. 1) a nejde o niektorú z absolútnych alebo relatívnych výnimiek, pričom konanie súdu o „akomkoľvek“ podnete na zastavenie exekúcie nie je relatívnou výnimkou.

23. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že ak súd prvej inštancie ku dňu 1. januára 2020 nerozhodol právoplatne o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 57) v príslušnom znení, tak účinnosťou ZoUNEK nastala právna skutočnosť, s ktorou citovaný zákon viaže účinok zastavenia exekúcie „ex lege“, ktorého dôsledkom bolo v predmetnom konaní, že súd prvej inštancie od tohto momentu, t. j. od 1. januára 2020 nie je ďalej oprávnený rozhodovať o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že k zastaveniu starej exekúcie došlo priamou aplikáciou zákona, bez možnosti duplicitného deklarovania tejto skutočnosti individuálnym aktom aplikácie práva súdom.

24. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Ak po vydaní rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zastavil exekúciu, a ktoré účastník konania napadol opravným prostriedkom (odvolaním), došlo k následnému zastaveniu predmetnej exekúcie „ex lege“, došlo tým zároveň k prekážke, ktorá odvolaciemu súdu bráni ďalej rozhodovať o zastavení predmetnej exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to z dôvodu zastavenia exekúcie na základe priamej aplikácie zákona,

bez potreby duplicitného deklarovania tejto skutočnosti individuálnym aktom aplikácie práva súdom, t. j. (prekážky „res iudicata“).

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd pristúpil k extenzívnemu výkladu § 230 CSP vo vzťahu k exekučnému konaniu, a to v rozsahu jeho aplikácie na zistený skutkový stav, ktorý vychádzal zo skutočnosti, že došlo k zastaveniu exekúcie zo zákona, ako aj k ukončeniu exekučného konania, čo kreovalo stav, v rámci ktorého bolo potrebné, aby odvolací súd rozšíril aplikáciu ustanovenia § 230 CSP aj vo vzťahu k rozhodnutiu vydanom v rámci exekučného konania, ktoré svojou povahou založilo stav, v ktorom súd prvej inštancie (odvolací súd) už nebol oprávnený opätovne rozhodovať o veci, t. j. o zastavení exekúcie, ktorá nastala nezávisle od vôle súdu, t. j. zo zákona.

26. Primárnou úlohou súdu prvej inštancie (odvolacieho súdu) bolo v danej veci po nadobudnutí účinnosti zákona o ukončení niektorých exekučných konaní (od 1. januára 2020) skúmať možnosť zastavenia exekúcie podľa uvedenej právnej úpravy. Keďže v danej veci boli splnené podmienky na aplikáciu citovaného zákona, k zastaveniu tejto starej exekúcie prišlo priamo zo zákona, a to dňom nadobudnutia jeho účinnosti, t. j. 1. januára 2020, pretože k tomuto dátumu uplynula 5 ročná rozhodná doba, v dôsledku čoho neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozhodnutia o zastavení predmetnej exekúcie podľa Exekučného poriadku, keďže by tak v podstate došlo k duplicitnému zastavovaniu exekúcie.

27. Odvolací súd, sumarizujúc vyššie uvedené, konštatuje, že k samotnému zastaveniu predmetnej exekúcie došlo zo zákona v intenciách ZoUNEK dňa 1. januára 2020 a zároveň došlo doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie a výzvy na úhradu trov starej exekúcie súdu aj k ukončeniu exekučného konania, kedy od tohto časového bodu bol oprávnený ďalej konať už len súdny exekútor v intenciách § 8 ods. 4 predmetného zákona.

28. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil bez potreby vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).